

slag hænger uløseligt sammen med regeringens forslag om helt at fjerne statens tilskud til plejehjem, vuggestuer, børnehaver, fritidshjem, ungdomsklubber, skolelæge-, sundhedspleje- og hjemmesygeplejeordninger.

Det retter kun delvis op på de tab, som en meget stor del af landets kommuner med en rimelig og nødvendig standard på disse områder lider ved de andre forslag.

Samlet bliver skævhederne imellem kommunerne større. Forskellene i vilkårene og mulighederne for mennesker i landets forskellige dele bliver systematisk større og større, både ved disse lovforslag og ved de fortsat meget store og skævtrækkende beskæringer af statens tilskud til kommunernes udgifter.

Det er trist at konstatere, at når regeringen endelig følger socialdemokratiets henstillinger om at ændre byrdefordelingen mellem kommunerne ved i højere grad at fordele udligningspengene efter sociale kriterier til gavn for hårdt ramte kommuner, så sker det ikke for at rette op på de store skævheder, der eksisterer i dag, men alene for at rette lidt op på de nye skævheder, som især socialministerens lovforslag skaber.

En lovgivning, hvis samlede resultat er udligningsmæssigt så dårligt, og hvis hovedformål er at flytte direkte statstilskud væk fra vigtige sociale og sundhedsområder og over i den bloktilskudspulje, som regeringen og det radikale venstre har besluttet helt at tage fra kommunerne i 1987, vil socialdemokratiet absolut sige nej til.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) udtaler:

Lovforslaget er et led i regeringens omlægning af statsrefusioner på det sociale og sundhedsmæssige område til bloktilskud. Det skal ske pr. 1. januar 1987. På præcis samme dato planlægger regeringen i samarbejde med det radikale venstre at afskaffe hele bloktilskudssystemet og ændre udligningsordningen grundlæggende. Det betyder, at dette lovforslag, som skulle ændre tilskudsberegningen som følge af den ændrede sociale finansiering, i bedste fald er helt meningsløst.

Isoleret set opfatter mindretallet de fleste af de foreslåede ændringer i byrdefordelingen som positive, men de burde være gennemført for længst og i hvert tilfælde uaf-

hængigt af afskaffelsen af de sociale refusioner.

I den sammenhæng, lovforslaget optræder i, må mindretallet indstille lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (S og SF):

1) Før nr. 21 indsættes som nyt nummer: »01. I § 19, stk. 2, indsættes som nyt 3. pkt.: »Fra og med 1990 forhøjes tilskuddet med et beløb, der svarer til $\frac{1}{3}$ af de i stk. 4 beregnede tilskud.««

2) I det under *nr. 21* foreslåede § 19, stk. 4, ændres »kan i årene 1987–1989 yde« til: »yder i årene 1987–1989«.

Bemærkninger

Til nr. 1

De byrder, der lægges på en række kommuner ved fjernelsen af de procentvise tilskud fra staten til daginstitutioner, plejehjem, skolelægeordning, sundhedspleje, hjemmesygepleje og andet, er så store og så varige, at det må være nødvendigt at øge statens støtte til særlig vanskeligt stillede kommuner væsentligt, når den treårsperiode udløber, hvori staten betaler et særligt tilskud til kommuner, hvis umiddelbare tab overstiger 0,3 pct. af skattegrundlaget.

Derfor foreslås, at statens tilskud til særlig vanskeligt stillede kommuner – fra og med 1990 – forøges med et beløb svarende til summen af $\frac{1}{3}$ af de beløb, der ydes i hvert af årene 1987–89 til ovennævnte kommuner.

Der må ved fordelingen af tilskuddene til vanskeligt stillede kommuner i årene efter 1989 tages særligt hensyn til de kommuner, der rammes særlig hårdt af fjernelsen af de sociale og sundhedsmæssige statsrefusioner, så det sikres, at de ikke får pludselige skattestigninger ved den treårige overgangsperiode udløb.

Til nr. 2